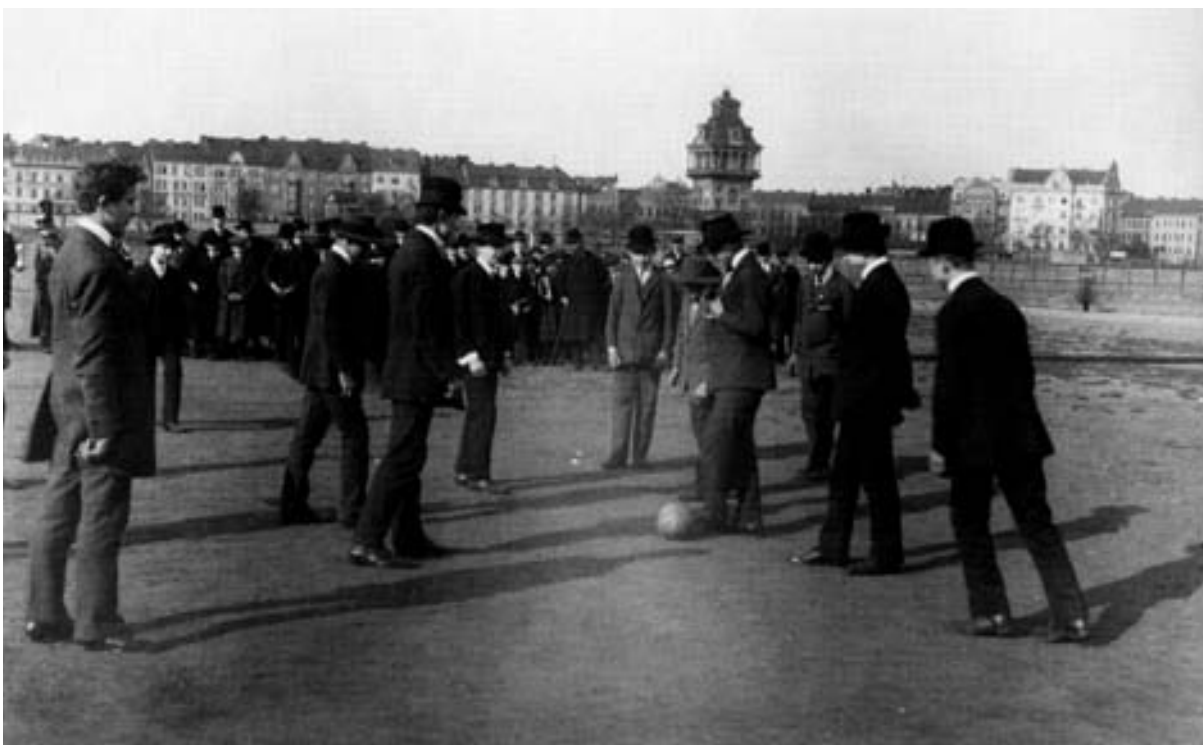

1880 – 1918

Idylická doba cylindrů a buřinek. Vážení gentlemani provádějí čestný výkop před matchem letenských sousedů SK Slavia - DFC? Nebo instruktáž Zemské školní rady o škodlivém vlivu fotbalu na pražskou mládež? Nikoliv, to jen páni studenti odložili své svrchníky a předvádějí své fotbalové umění.

komunitou právě angličtí studenti a zaměstnanci poboček anglických firem a organizací. O této skutečnosti, o prvním zápasu v kopané uspořádaném řečnickým spolkem Lesehalle, jednoznačně hovoří žádost zasláná Policejnímu ředitelství v Praze dne 15. 2. 1882, (bohužel se zde neuvádí přesné umístění hrací plochy, na žádosti je uvedeno pouze „spolkové cvičiště“). Po této žádosti následovalo úřední povolení dané činnosti. Je tudíž velmi pravděpodobné, přestože žádný přímý důkaz není k dispozici, že se zápas uskutečnil. Ve spolkové korespondenci není ani žádná zmínka o zákazu či jiném „protivenství spolku konaném“, jak tomu bylo často v jiných spolkových písemnostech. Tento významný kulturní a společenský, původně jenom čtenářský a řečnický klub navštěvovala kromě studentů i veškerá kulturní a společenská špička německého pražského obyvatelstva, nejednou sem zavítal i populární novinář Egon Erwin Kisch, spisovatel Franz Kafka a řada jiných německých novinářů či spisovatelů své doby.

Dalším německým studentským spolkem, který se věnoval kopané byla Akademia Prag. Důkazem tohoto

tvrzení je zmínka o programu tělocvičných cvičení, na k tomu účelu propůjčeném cvičišti Deutscher Turn Verband Prag v Karlíně, kde je jednou z provozovaných činností „kleine rugby und fussball spiel“. Uvedená cvičení se konala dle programu tohoto studentského spolku v červnu 1883. V té době předpisy c.k. Zemské školní rady byly přísné a nedovolovaly především středoškolské studující mládeži pěstovat sport a školy přísně trestaly jakýkoliv přestupek proti tomuto ustanovení, např. i vyloučením ze studia. Stejně tak se tomu mohlo stát vysokoškolákům a mladým medikům, neboť ani akademická půda nebyla jiným sportům, kromě tradičních „akademických“ příliš nakloněna.

Nicméně byli to právě tito posluchači vysokých škol, kteří se stali „nosiči světla“ nově vznikajícího sportu v uvedených německých spolkách.

Nepřímým důkazem o „prevenství“ jsou i řádky legendy českého sportovního novinářstva p. Josefa Laufera, který ve své vzpomínkové knize „50 let v našem sportu“ uvádí, že již v roce 1887 hráli pražští Němci na Královské louce kopanou se skutečným míčem, který vlastnil v Praze působící Angličan, asistent kteréhosi profesora na

